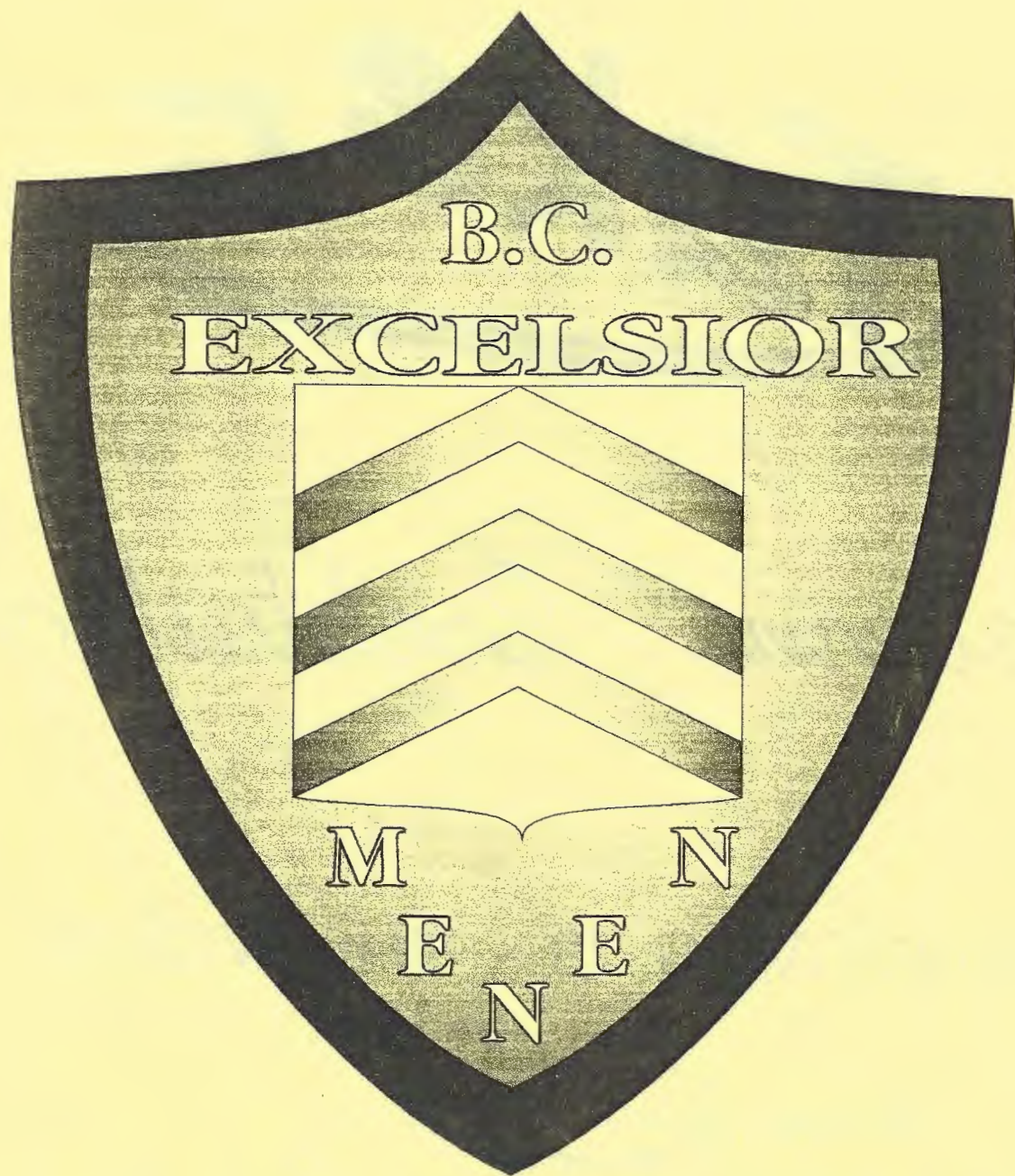

Ravestyn Martin Sint-Jansstraat 48 8940 Wervik

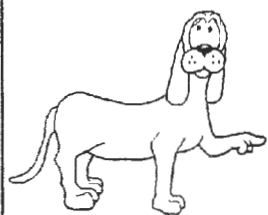
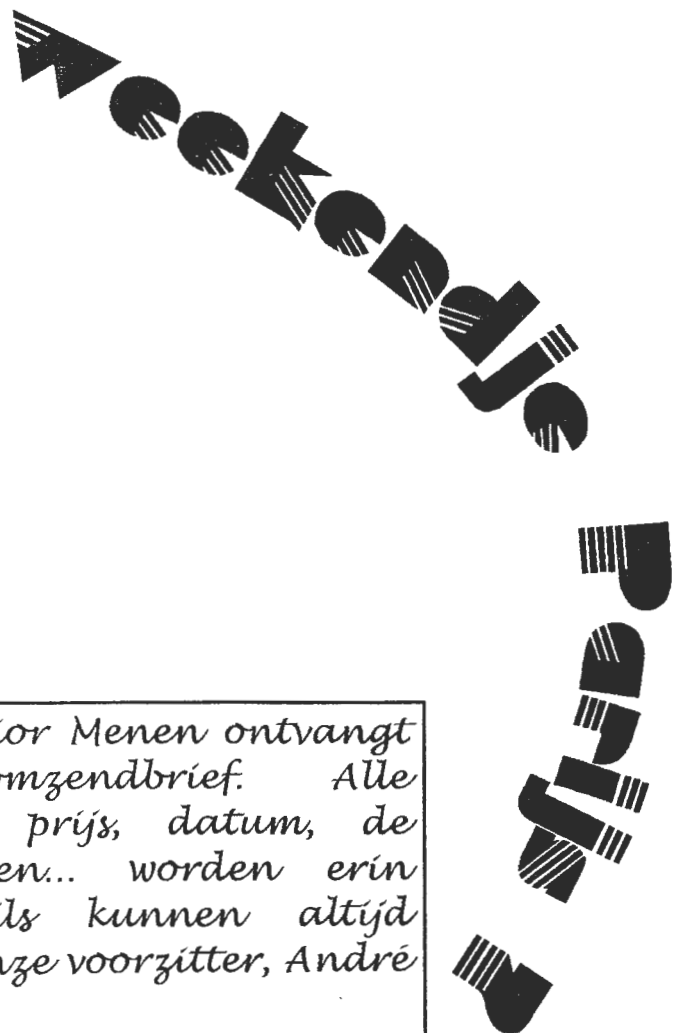
Clubblad

B.C. Excelsior Mene
Lokaal : Café De Kerpel
Bruggestraat 23
8930 Mene
Tel : 056 / 51 59 04
Prijs leden van E.M. : gratis
Prijs voor niet-leden : 50 fr.

Redactiecomité
Voorzitter : Seys André
Hoofdredacteur : Ravestyn Martin
M.m.v. :
Couckuyt Luc
Lecompte Etienne
Decloedt Ronny

Versijnt tweemaandelijkse
Derde jaargang Nr. 15
Juli - Augustus 1994
Verantwoordelijke uitgever
Seys André
Koninginnestraat 22
8930 Mene Tel : 056 / 51 45 76

Elk lid van B.C. Excelsior Menen ontvangt persoonlijk een omzendbrief. Alle bijzonderheden zoals prijs, datum, de inschrijvingsmodaliteiten... worden erin vermeld. Meer details kunnen altijd verkregen worden bij onze voorzitter, André Seys. So long!

DE DRIEBANDKAMPIOENEN SEIZOEN 93-94

Finale handicap klein biljart, zondag 8 mei 1994

Karel Defrancq op zijn best

Is moederdag een geschikte dag om een clubfinale drieband op de kleine tafel in te richten? Ik dacht van niet. Toch was iedereen (onze penningmeester Achiël was verontschuldigd - hij nam wijselijk een tussendoorvakantie in het buitenland) op het appel. Moeten we daarom op de eerste plaats onze echtgenotes niet bedanken voor de steun die ze geven aan hun 'egoïstische' mannen. Met deze...

Wie was er op papier de favoriet om gekroond te worden tot beste driebander van de club? Iedere finalist had bewezen in de loop van het seizoen dat hij aanspraak kon maken op deze titel. Misschien had Lucien, die op 8 duizendsten de promotie naar 27 miste, wel het meest kans. Of Martin, die de week voordien de nationale finale betwist had in drieband op de kleine tafel en nog duidelijk in vorm was. Karel was naar eigen zeggen een grote outsider. Hij stond namelijk eigenlijk te hoog, want hij had geen enkele keer zijn gemiddelde gespeeld. Spijtig genoeg stond in ons vorig clubblad de jaaruitslag van haartje tot draadje uitgesponnen, en wat blijkt. Hij heeft 58 % van zijn partijen gespeeld ofwel in het gemiddelde of met promotie, zodat hij, bij toepassing van het reglement, twee jaar vast zit in zijn huidige klasse.

Van de eerste partijen werd al duidelijk dat hier geen cadeaus werden weggegeven. Karel veegde letterlijk de vloer met Roger. Hij speelde goed geconcentreerd, maakte reeksen van 5 en 7 en speelde uit aan een gemiddelde van 0.844. Tegen dergelijke overmacht was zelfs onze kersverse kampioen van België niet opgewassen.

Martin dacht in zijn partij tegen Jacques Bas dat hij nog in de nationale finale zat. Hij speelde karotte vanaf de eerste beurt (Ja, Baske, ik speelde eigenlijk karotte). Jacques wist niet waar hij het had. De 17de beurt stond er op het scorebord een nooit geziene tussenstand : 27 - 0 !

Gaston had in zijn partij geen moeilijkheden met een duidelijk oververmoeide Michel Lagat. Michel moest in de loop van de partij zo nu en dan een ommetje maken om maar niet in slaap te vallen op zijn stoel (zou hij dat ook doen als hij in zijne kamion zit?). In de vierde partij was Lucien bye.

In de halve finales zagen we een zelfde beeld. Karel speelde doorlopend aan promotiegemiddelde en was dan ook niet te stoppen, zelfs niet door een super gemotiveerde Lucien. De partij tussen Gaston en Martin ging gelijk op, tot Martin opeens versnelde en Gaston lengten achter zich liet.

In de finale tussen Karel en Martin ging de partij gelijk op tot zo halverwege. Karel bleef echter goed geconcentreerd spelen, daar waar Martin het opeens liet afweten. Karel rook zijn kans, maakte zelfs nog enkele kleine tussenspurtjes en speelde warempel uit met een 'half' varken, en opnieuw aan promotiegemiddelde. Na afloop was iedereen het er echter over eens: De beste had gewonnen. Proficiat Karel.

1. Defrancq Karel	Coussement Roger	2	27	32	0.844	7
	Carton Lucien	2	27	43	0.628	6
	Ravestyn Martin	2	27	42	0.643	5
		6	81	117	0.692	7
2. Ravestyn Martin	Bas Jacques	2	60	34	1.765	8
	Devos Gaston	2	60	47	1.277	8
	Defrancq Karel	0	45	42	1.071	5
		4	165	123	1.341	8
3. Devos Gaston	Lagat Michel	2	34	44	0.773	6
	Ravestyn Martin	0	25	46	0.543	4
		2	59	90	0.656	6

4. Carton Lucien	Defrancq Karel	0	16	42	0.381	2
5. Lagat Michel	Devos Gaston	0	25	43	0.581	4
6. Coussement Roger	Defrancq Karel	0	26	31	0.839	5
7. Bas Jacques	Ravestyn Martin	0	13	33	0.394	3
8. Vlaminc Achiel	Verontschuldigd					

Finale handicap matchbiljart, zondag 15 mei 1994

Lucien Carton verlengt zijn titel

Ma de perikelen die er verleden jaar ontstonden tijdens en na de finale van de handicap drieband op matchbiljart (enkele spelers stonden zagezegd veel te laag gequoteerd), wilde Lucien kost wat kost bewijzen dat hij met recht en reden de "King" van de match mag genoemd worden.

Het moet gezegd, in zijn eerste partij had Lucien niet alleen geluk, maar zijn tegenstrever Gratiën kende een zwarte dag (was dat een "day after" syndroom?). Zoveel pech had zelfs ik nog nooit gezien. Zowat de hele carambolewoordenschat (up è muggepietje, tuut tuut deur 't gatje, zin aar ès of, je sceirde beter dan ne kwaffeur,...) kwam aan de orde.

Zijn volgend slachtoffer was Jacques Bas. Hier spreken de cijfers voor zich. Lucien had er eerder 18 dan Jacques. De tweede Daizelnaere Gaston Devos, zou in de finale kost wat kost beter doen dan Baske. En inderdaad, hij deed het beter, hij haalde... 19 punten.

Proficiat Lucien voor deze uitermate knappe prestatie. Spijtig genoeg voor Lucien voorziet het reglement niet dat er gepromoveerd kan worden in de finale, zelfs al speelde hij, net als Karel op de kleine tafel, op zijn drie matches samen met promotiegemiddelde.

1. Carton Lucien	Vershelde Gratiën	2	18	48	0.375	2
	Bas Jacques	2	18	37	0.486	3
	Devos Gaston	2	18	41	0.439	3
		6	54	126	0.429	3
2. Devos Gaston	Ravestyn Martin	2	27	64	0.422	4
	Deneut Johan	2	27	71	0.380	3
	Carton Lucien	0	19	40	0.475	2
		4	73	175	0.471	4
3. Deneut Johan	Seys André	2	27	49	0.551	3
	Devos Gaston	0	25	70	0.357	3
		2	52	119	0.437	3
4. Bas Jacques	Demeester Joël	2	27	54	0.500	4
	Carton Lucien	0	17	36	0.472	3
		2	44	90	0.489	4
5. Demeester Joël	Bas Jacques	0	25	54	0.463	5
6. Seys André	Deneut Johan	0	24	49	0.490	3
7. Ravestyn Martin	Devos Gaston	0	41	63	0.651	5
8. Vershelde Gratiën	Carton Lucien	0	21	47	0.447	3

EUROPABEKER DRIEBAND

21ste ronde uit tegen Kortrijkse Biljartvrienden, dinsdag 19 april 1994

Aandachtige lezers van ons clubblad zullen het waarschijnlijk gemerkt hebben. In onze vorige editie werd een artikel 'zonder staart' gepubliceerd. In het computertijdperk kunnen we dit bezwaarlijk ten laste leggen van het 'zetduiveltje'. De tijd van het drukken ligt schijnbaar al eeuwen achter ons. Gemakkelijkheidshalve zullen we het maar bij een 'computervirus' houden. Voor alle duidelijkheid volgt hieronder de volledige 'story'.

Voor onze ontmoeting tegen de leider in het klassement, met name de Kortrijkse, had onze ploegverantwoordelijke Roger in zijn ogen onze sterkste opstelling voorzien. Op papier konden we deze redenering min of meer volgen. Onze 4de man, Marcel De Proost zou vervangen worden door onze voorzitter André, die in dergelijke omstandigheden ondervinding te koop heeft. Gaston Devos kreeg de voorkeur op Jacques Bas, omdat Roger van mening was dat Gastonneke in een vroeger leven ooit wortelboer zou zijn geweest, en alzo nu nog altijd sterk is in het afleggen van "karoten". Roger zelf zou, als kersverse kampioen van België, in de wetenschap zijnde dat hij dit seizoen nog niet had verloren in de Europabeke (Jacques trouwens ook nog niet zulle, Roger!), wel makkelijk kunnen afrekenen met Francky Vancoillie. Martin van zijn kant zou Filip van den appelmarchant wel een lesje leren.

De realiteit nu. André speelde zoals dat van hem verwacht werd, goed dus. Het werd een nek aan nek race tegen Vangansbeke, race die hij jammerlijk verloor op één puntje. Gaston, ja Gaston, wat kunnen we daar over schrijven. Tegen de tijd dat hij zijn keu dichtgeschroefd had en de pomerans voorzien had van de nodige blauwe "stoffatie", was de partij al gedaan. Gaston behaalde wel een nooit gezien algemeen gemiddelde van 0.086. Toegegeven, de omstandigheden waarin hij uitgenodigd werd om onze ploeg te versterken (ttz. de voorkeur kreeg op onze vaste man Jacques Bas) waren verre van ideaal. Insiders weten hier wel beter.

De tweede sessie dan. Roger, die gehoopt had tegen Franky Vancoillie te moeten spelen, kwam bedrogen uit. Immers, ook de mannen van Kortrijk lezen het boekje van Rob Vandersteen: "Biljart International". Daarin stond dat Roger dit seizoen nog niet verloren had. En daar zou met name ploegkapitein Blauwblomme eens verandering in brengen zie. Hij liet Vancoillie op de bank, zodat hijzelf tegen Roger zou uitkomen. Zo geschiede. Een super gemotiveerde Henk speelde beresterk. Hij beëindigde de partij aan 1.571 algemeen en Roger kon enkel zijn wonden likken (4 schamele puntjes en een gemiddelde van 0.285). Kommentaar van Roger achteraf: "Het vet is toch al binnen".

De laatste partij dan. Zowel Filip als Martin speelden volledig met de deur op slot. Er is echter een verschil in temperament tussen die twee. Daar waar Martin dit over zich heen laat gaan, en wacht op betere tijden, begint Filip als in zijn beste jaren inwendig te vloeken. Toen hij na zijn tiende broos op rij nog maar eens een ferme karote kreeg, maakte hij er drie beurten na elkaar een schietkraam van. Opgejut door zijn persoonlijke supporters, en vanop afstand een altijd kommentaar gevende Pierre, (we mogen zeker Raymond Fadeux niet vergeten) kreeg hij van langom meer rode oortjes. Martin loste op tijd de koord om verdere turbulenties te vermijden (of was het uit onmacht?) en op het einde van "het spel" moest hij zich nog reppen om een gelijkspel uit de brand te slepen.

Hoe dan ook, de realiteit blijft. Kortrijk is de sterkste ploeg en wij leven duidelijk boven onze stand (hoe verklaar je anders deze vernederende nederlaag?). Wat niet wil zeggen dat we ons zomaar gewonnen geven in onze laatste ontmoeting van het jaar, tegen Boussu. We gaan opnieuw onze sterkste ploeg opstellen. Hoezo, welke ploeg ???

Donderdag 12 mei 1994 (Hemelvaartdag) was de laatste ontmoeting van het "Europateam" van biljartclub Excelsior Menen voor het sportjaar 1993-1994, met volgende ploeg : Roger Coussement - Gaston Devos - André Seys en Marcel Deproost. Aangezien 12 mei 1994 een officiële feestdag is en iedereen praktisch een dag vrijaf krijgt, werd deze ontmoeting vervroegd naar 16.30u in plaats van het geprogrammeerde 19.30u op de kalender. Een kwestie van op "ons gemak" te zijn was de leuze van onze ploegleider. Daarom ons verzoek aan B.C. Boussu om vroeger te spelen, die zonder moeilijkheden vanwege onze tegenstrever spontaan werd ingewilligd. Met twee auto's vertrokken wij in de vroege namiddag. Gaston met zijn echtgenote en Marcel met echtgenote, Roger en André. Deze "uitwedstrijd" naar de 3de gerangschikte van het klassement was niet onbelangrijk. Inderdaad, de uitslag ervan moest bepalen wie van beide clubs definitief op de 2de plaats en op de 3de plaats eindigde.

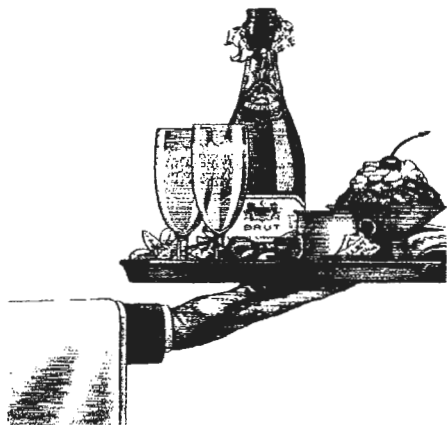
Via de autostrade de "La Wallonie" moesten wij de uitrit 25 te Saint-Ghislain nemen om Boussu te bereiken. Dit volgens de PC-prognoses van onze informaticafanaten en ook volgens de wegenkaart van ploegleider Roger. Alles klopte, maar er was niet gerekend met de jaarlijkse kermis en braderie (de zogenaamde Stadsfeesten) van Saint-Ghislain. Daar aangekomen werden wij geconfronteerd met een massa volg en enkele omleidingen. Na wat verkeersovertredingen (negeren van een "sans unique", ...) en een paar stopbeurten om de juiste route te vragen, vonden wij uiteindelijk de goede baan naar Boussu. Omstreeks 16.00u arriveerden wij heelhuids in het clublokaal. De echtgenote van de Vice-voorzitter van de Koninklijke Belgische Biljartbond, Nicole Bourgois, ontving ons met open armen en de nodige "bizous..." (Marcel was zelfs in zijn nopjes...). Ook ontbraken de "taarten" (geen Mattetaarten, maar Bousutaarten) niet op het appel en evenmin de daarbijhorende koffie. Na het verorberen van enkele "tranches Boussuçoises" werd het hoog tijd om de biljartkeu vast te vijzen om de matches te starten.

Oef... zei Roger... wat een ontvangst en hij veegde met een grote zakdoek het zweet van zijn weinig behaarde kop. Marcel en André traden dus als eersten in de arena. Jawel, in een afzonderlijke (mooie) biljartzaal met prachtige oude "Van Laere's" op zes poten moest er beslist worden wie uiteindelijk van beide teams de tweede plaats in de algemene rangschikking zou veilig stellen. Theoretisch kon dit volgens kenners uit onze club geen noemenswaardige problemen opleveren, maar in de praktijk is het toch faliekant uitgevallen. Marcel sneuvelde... na weliswaar een bikkelharde partij tegen voorzitter Jean-Pierre Bourgois op één schamel karambolletje. Van pech gesproken, hé Marcel.

André (wat van een voorzitter normalerwijze moet verwacht worden) beet fel van zich af maar kon eveneens de nederlaag niet vermijden. Hij scoorde wel 16 driebanders, maar toch 6 te weinig om puntenwinst af te dwingen. Het gewestelijk banket te Oostkamp de dag voordien zat er heel waarschijnlijk voor iets tussen... maar de voorzitter zweeg in alle talen en gaf toe dat zijn tegenstrever de beste was.

Alle hoop rustte dus op de schouders van Gaston en Roger om nog minstens een 4-4 stand te behalen en de zo begeerde 2de plaats uit "den brand" te slepen. Roger nam het op tegen de jonge talentvolle Stefan Libert en Gaston tegen niemand minder dan André Evlard (je weet nog wel de tegenstrever van onze hoofdredacteur Martin tijdens de nationale voorrondes van de Beker van België matchtafel op 19 februari 1994 in ons lokaal). Voor Gaston raasde de partij als een formule-1 bolide voorbij, want de kloof die de joviale Waal van bij het begin maakte (na 15 beurten wees het scorebord 12-2 in het nadeel van Gaston) werd praktisch onoverbrugbaar. Een vijftiental beurten later kon de arbiter de partij afsluiten met het woord "match" in het voordeel van André Evlard. Resultaat : droge 6-0 cijfers stonden na 3 wedstrijden op het scorebord. De tweede plaats in de algemene rangschikking was dan ook gaan vliegen op de valreep. Maar niet getreurd, Roger nam perfect de volle maat (zoals hij dat rekenkundig in het driebanden kan) van de jonge Stefaan en Excelsior Menen verloor de ontmoeting met eervolle 6-2 cijfers.

Nog wat nagekaart... binnen en buiten de biljartzaal. En toen... na een kwartiertje napraat... viel ons een tweede aangename verrassing te beurt. Mevrouw Nicole Bourgois had gezorgd (met haar echtgenoot en het clubbestuur uiteraard) voor een zogenaamde "kleine receptie", enerzijds als afscheid van het sportjaar 1993/1994 en anderzijds ter attentie voor de goede relaties tussen beide clubs.

Wat verscheen er in de "receptieruimte"... pizza's, taartjes, hapjes, stukjes saucijs en andere lekkernijen, plus... diverse flessen heerlijke drank (het merk ontsnapt mij maar Marcel heeft heel deskundig nota genomen van de benaming op de fles). Nog nooit werd ons "Europateam" een dergelijke receptie aangeboden door een bezochte club. Bij de biljartsport in België speelt gelukkigwijze de taalkwestie nog **geen enkele rol**, zodat onze "sport" er wel kan bijvaren. Het is maar best zo... en hopelijk blijft onze biljartfederatie nog vele, vele, vele jaren **één geheel**.

Het was dan ook logisch dat er enkele vriendschapswoordjes werden uitgewisseld tussen de Voorzitters van beide clubs. De spelers en supporters mochten gretig genieten van alles wat er op de tafels

stond "tentoongesteld".

Uiteindelijk kon de voorzitter van B.C. Excelsior niet anders dan, namens zijn club en de spelers, B.C. Boussu van harte danken voor deze "royale receptie".

Er werd nog even nagekaart en nageklonken tot de avondschemering. En als men weet dat omstreeks deze tijd (half de maand mei) de dagen nogal wat "gelengd" zijn, was het hoogtijd dat de Voorzitter zijn manschappen optrommelde om te vertrekken. Roger, die nooit haastig is, (allé wat je nu zegt, hé Johan) proefde van alles en nog wat. Hij had zodanig "geproefd" dat volgens goed ingelichte bron... zijn nachtrust wat verstoord werd... dit ondanks een terugreis naar Menen zonder noemenswaardige feiten. Maar gelukkig... er waren geen grote gevolgen voor Roger!! (Enkel wat ambetanten stoelgang...).

Nu, men speelt niet iedere week de laatste wedstrijd in de nationale interclub met zijn "Europateam", nietwaar Roger...

Hoedanook, een dag om niet vlug te vergeten en nogmaals kunnen wij niet genoeg de jovialiteit, de vriendschap en de fair-play van onze Waalse vrienden uit Boussu onderstrepen. Een grote proficiat voor Nicole en Jean-Pierre Bourgois vanwege B.C. Excelsior Menen en hartelijk dank voor deze ontvangst.

André Seys

Einduitslag Europabeker drieband seizoen 1993-1994

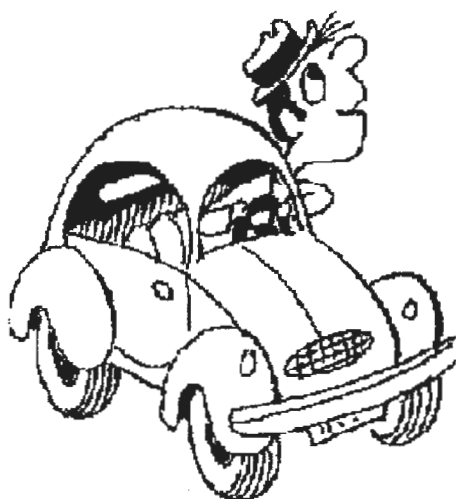
Onze ploeg eindigde uiteindelijk pas derde. We strandden op één setpuntje van de tweede geklasseerde : Boussu. Maar niet alleen het eindklassement maakt ons wijzer. Kijk maar eens naar de behaalde algemene gemiddelden van onze verschillende spelers. De machtsverhoudingen in onze club blijken helemaal anders te zijn als er gebiljart wordt buiten clubverband. Of wat dacht u van de plaats van onze materiaalmeester Verstraete Jean-Claude. Hij klopt zelfs één van onze "pompscheiters", Gaston Devos. Jacques Bas (de andere Daizelnaere) behaalde zelfs promotie naar 2de klasse. In ploegverband voor de Europabeker kan dit als zeer uitzonderlijk bestempeld worden. Proficiat !

Ploeg	Match punten	Set punten	Totaal caramboles	Totaal beurten	Ploeg gemiddelde
1. Kortrijkse BV	35	126	1475	1951	0.756
2. ABC Boussu	27	99	1463	2564	0.570
3. BC Excelsior Menen	27	98	1422	2656	0.535
4. BC Gentse Politie 2	23	78	1392	2808	0.495
5. BC Acades 2	17	70	1360	2710	0.501
6. BC Risquons Tout	16	64	1178	2673	0.440
7. URSM	13	60	1258	3073	0.409
8. Aalsterse BC	10	47	1023	2858	0.420
9. KBC Ons Huis	9	47	1129	2818	0.400
10. BC Arcades 3	3	31	1111	2965	0.374

Individuele prestaties van onze spelers

Speler	Aantal Matchen	Alg. gem.	Speler	Aantal Matchen	Alg. gem.
1. Ravestyn Martin	12	0.868	7. Verstraete Jean-Claude	1	0.391
2. Coussement Roger	17	0.686	8. Devos Gaston	5	0.370
3. Bas Jacques	7	0.553	9. Deproost Marcel	15	0.357
4. Couckuyt Luc	2	0.473	10. Lagat Michel	2	0.347
5. Seys André	8	0.470	11. Deconinck Francky	2	0.329
6. Mylleville Daniël	1	0.448			

UITSTAP NAAR DE ZUID-WESTHOEK

Op zaterdag 14 mei was het dan eindelijk zover. Na weken van voorbereiding, kon de uitstap naar de zuid-westhoek beginnen. De uitstap bestond uit twee delen. Het eerste deel bestond uit een autozoektocht en het tweede deel was een gezellig samenzijn (diner) in Gasthof "Ter Camere" te Ieper. Misschien klinkt deze naam u bekend in de oren. Inderdaad, "Ter Camere" is het restaurant (traiteurdienst) dat de breugeltafel verzorgde (volledig belangeloos trouwens), geserveerd ter gelegenheid van de persconfederatie tijdens het door B.C. Excelsior georganiseerde wereldkampioenschap kader 71/2 verleden jaar in 't Ghelandt te Menen.

Aan de zoektocht namen 13 personen deel (deze keer geen ongeluksgetal). En, wonder boven wonder, ze waren allemaal op tijd in "de Kerpel", (wat we niet altijd kunnen zeggen als er gebiljart moet

worden). De tocht bestond uit twee etappes, waarbij de afstand van start tot finish een 60-tal km bedroeg. Er moesten terzelfdertijd ongeveer 25 vragen worden opgelost.

Na een korte uitleg over de reglementen, in 't Nederlands en in 't Frans, (jawel, ook onze Franse vrienden waren van de partij), kon er begonnen worden met de eerste praktische proef. Marc Vanderpe was hoogstwaarschijnlijk niet aan zijn proefstuk toe, want hij nam meteen de leiding. Naar het schijnt heeft een biljarter nogal een vaste hand, maar bij deze eerste proeven kwam dit zeker niet tot uiting. Na de start bleef er een laaaaaang zoeken op de markt, (en dat voor iemand die nog bij 'Decroos' gewerkt heeft hé Jean-Claude). De andere zocht naar de gesneuvelden die tijdens de eerste en de tweede WO sneuvelden. En op die vraag sneuvelden er veel, heel veel zelfs.

Na het einde van het eerste etappe, kwamen de deelnemers met zo'n 45 minuten vertraging aan in de "neem er vijf", onze eerste controlepost. Na het uitvoeren van een tweede praktische proef en onszelf getrakteerd te hebben op een droogje en een natje, (we moesten toch even onze dorst lessen zekers), konden we beginnen aan de tweede etappe.

De tweede controlepost was het eilandje te Ieper (dit was trouwens ook één van de vragen). De tandem Trefel kan wedijveren met het beroemde duo Sherlock Holmes en Dr. Watson, want zij kwamen als eersten aan. Met de regelmaat van een oude kerkklok vielen de andere duiven de een na de andere (de een al wat vroeger dan de andere). Tenslotte kwamen we met meer dan één uur vertraging aan in "Ter Camere" waar we de deelnemers verrasten met een ultieme vraag. Ook daar vielen er nogal veel van de kar af, of moet er gezegd worden 'kar na val' ?

Een korte opiniepeiling leverde ons enkel positieve reacties op. De meesten van de deelnemers zegden dat de afwezigen ongelijk hadden, en t' was nog waar ook. Allée een beetje stoeffen mag ook hé ! Na twee glaasjes, zeg maar glazen, aperitief maison, was het de beurt aan André (allée onze voorzitter voor de niet ingewijden) om zijn openingswoordje te berde te brengen.

Daar onze sterreporter ook aanwezig was gaf André na zijne speech het woord aan Luc C., die op zijn manier een ' dankwoordje ' ten beste gaf. (André, hoe smaakte diene sigaar ?)

Na het diner was het moment aangebroken voor de prijsuitreiking. Het bestuur had op voorhand afgesproken dat de eerste en de laatste in het eindklassement een prijs zouden krijgen, en zoals mag blijken in de uitslag hieronder waren er twee eersten en twee laatsten in het klassement. De laatste twee in het klassement kregen de prijzen die voorzien waren voor de eerste en de laatste. Verrassing alom toen de patron, die gemerkt had dat er een prijs te weinig voorzien was, zomaar een week-end diner schonk in zijn "Ter Camere" aan de winnaar van de autozoektocht : Marc Vandorpe.

De uitslag van de zoektocht :

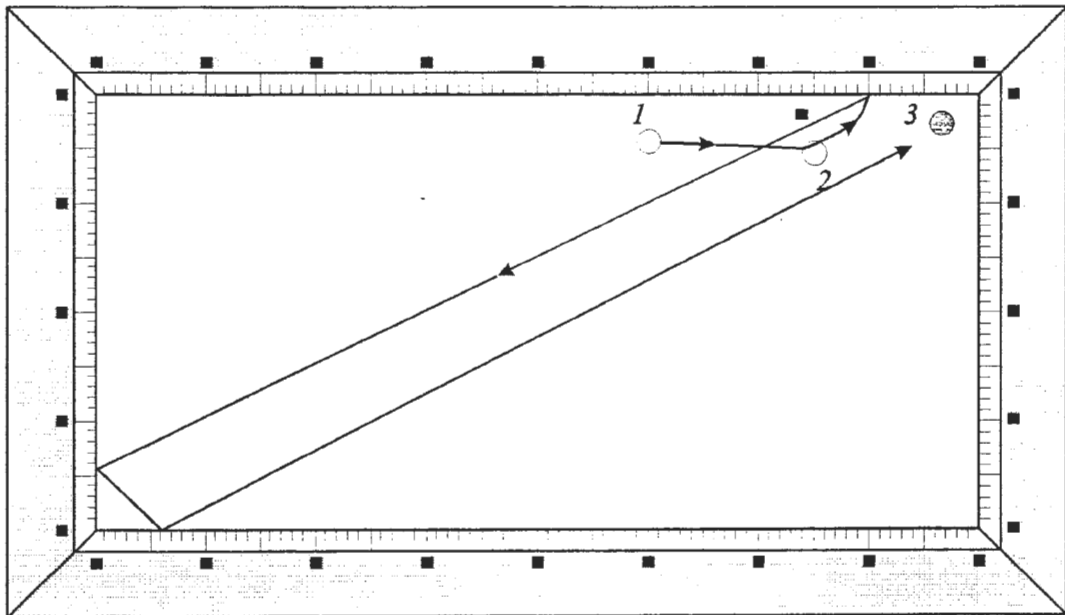
Deelnemers	Deel 1	Deel 2	Totaal
1. <i>Vandorpe Marc</i>	80	50	130
2. <i>Seys André</i>	60	70	130
3. <i>Lefevre Laurette</i>	55	70	125
4. <i>Vanhalst Gisele</i>	55	70	125
5. <i>Couckuyt Luc</i>	65	55	115
6. <i>Tyberghien Jacky</i>	35	70	105
7. <i>Vershelde Gratien</i>	55	50	105
8. <i>Trefel Laurent</i>	40	55	95
9. <i>Trefel Pere</i>	40	55	95
10. <i>Mevr. Vershelde</i>	40	50	95
11. <i>Deproost Marcel</i>	40	45	90
12. <i>Mille Rosa</i>	35	50	85
13. <i>Verstraete Jean-Claude</i>	35	50	85

Allée tot den volgenden zoektocht. Baai Baai.

R. D. C.

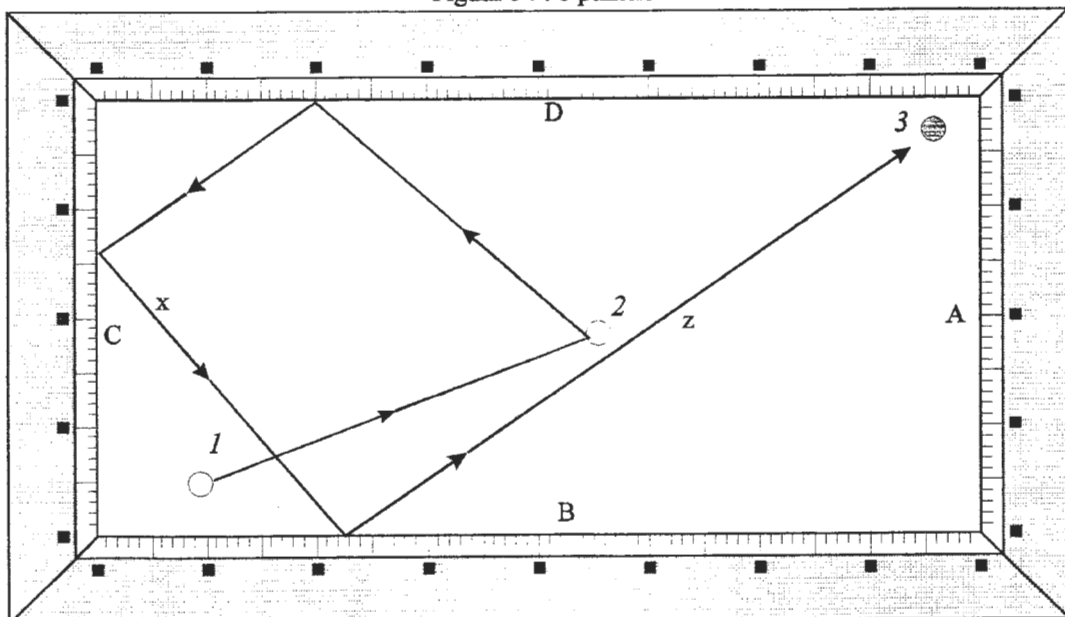
ARTISTIEK BILJARTEN

Figuur 53 : 8 punten

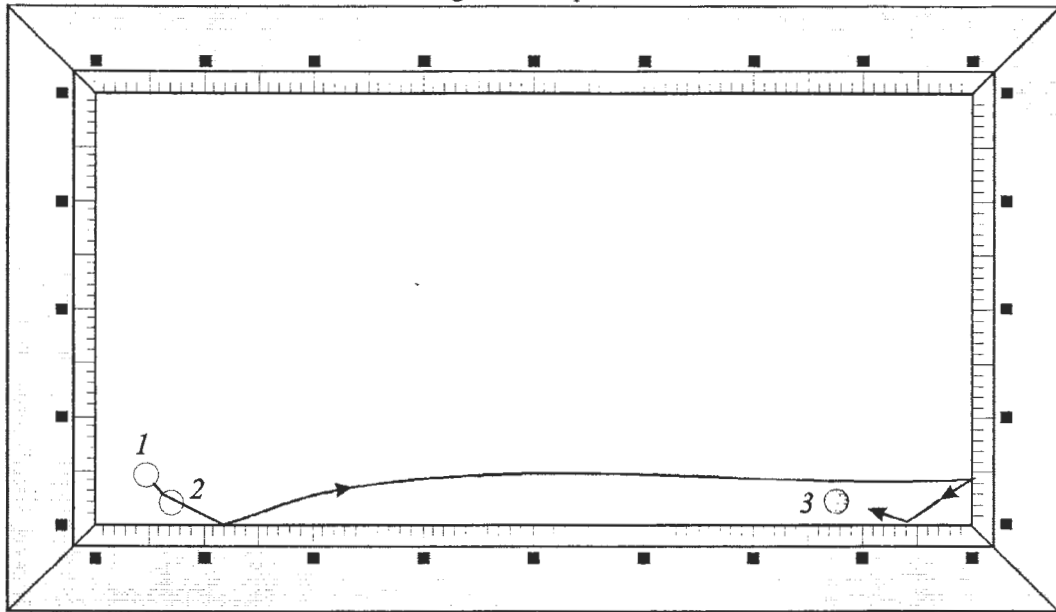
Keustand : zo horizontaal mogelijk. **Voorhand** : vlakke hand en tamelijk korte keuspits. **Achterhand** : naar eigen gevoel. **Speelbal** : diep en met links zijeffect. **Bal 2** : vol links. **Afstoot** : lange afstoot om een eventuele sprong van de speelbal te vermijden. De souplesse is hier belangrijker dan de kracht. **Techniek en speelwijze** : zo dicht mogelijk voorbij het kegeltje passeren, zodat er geen verlies van snelheid van de speelbal is.

Figuur 54 : 8 punten

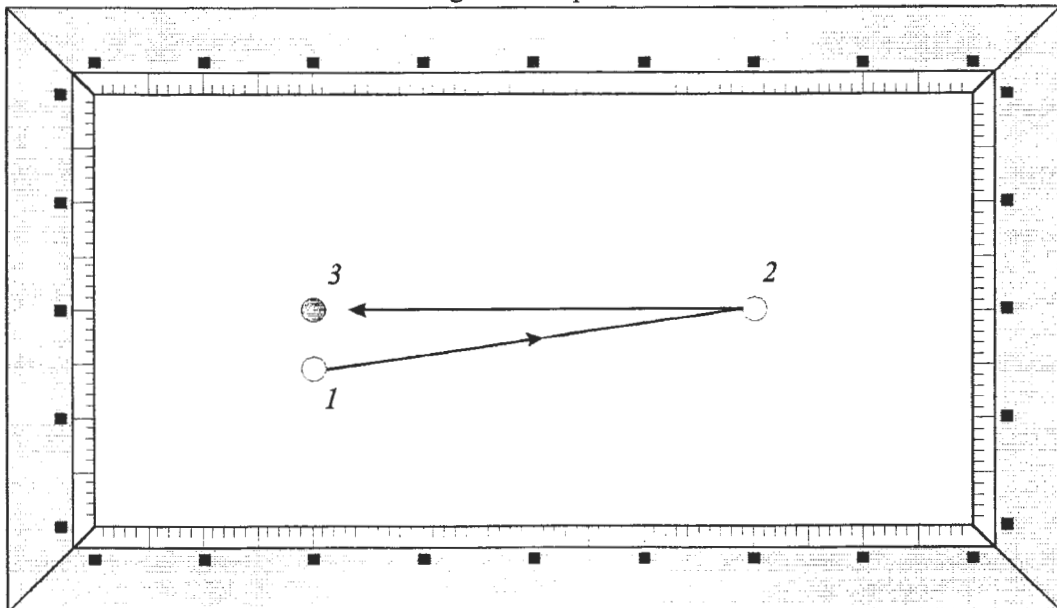
Keustand : met licht geheven achterstuk spelen. **Voorhand** : hoge, vaste maar soepele stand van de voorhand, terwijl de lengte van de keuspits normaal is. **Achterhand** : naar eigen gevoel zonder evenwel al te zeer het achterstuk te omklemmen. **Speelbal** : diep links zijeffect. **Bal 2** : vol links. **Afstoot** : drijvende techniek en vooral aandacht schenken aan het recht afstoten om alzo het zijwaarts slingeren van de arm tegen te gaan. **Techniek en speelwijze** : na het raken van de 3de band B, moet het zijeffect bij de speelbal nog voldoende werking hebben. Speel dit stootbeeld met een maximaal lenige armslag. **Mogelijke verbetering** : de aanspeeldikte van bal 2 is bepalend om de klos op punt x of op punt z te ontwijken.

Figuur 55 : 6 punten

Keustand : zeer horizontaal om na de afstoot de keu tot over de ballen te laten doorschieten. **Voorhand** : zeer vlakke en gemakkelijke stand op de band. **Achterhand** : gewoon, zonder evenwel al te zeer het achterstuk te omklemmen. **Speelbal** : hoog en maximaal rechts zijeffect. **Bal 2** : vol op het middelpunt. **Afstoot** : zwaaiende techniek zonder evenwel overmatige afstoot. **Techniek en speelwijze** : men moet de rechtervoet achteruit schuiven en het lichaam voorover buigen. De zuiverheid van de afstoot bij de zwieps slag zal bepalend zijn voor de goede boogvormige looplijn van de speelbal, hetgeen nodig is om het punt op een glijdend biljartlaken te maken. **Mogelijke verbetering** : aanpassing is slechts mogelijk in de ietwat ongedwongen afstoot en in de zuiverheid van de zwieps slag.

Figuur 56 : 8 punten

Keustand : zeer horizontaal. **Voorhand** : met gespreide vingers, een keuspits van circa 20 cm. **Achterhand** : naar eigen gevoel. **Speelbal** : diep en zonder zijeffect. **Bal 2** : vol links. **Afstoot** : ongedwongen maar breed drijvend en zonder overmatige kracht. Men zal de afstoot en voorhand en keu zo lang mogelijk op het biljart houden. **Techniek en speelwijze** : dezelfde aanwijzingen als bij een gewone directe trekbal. **Mogelijke verbetering** : mik bij de eerste poging met de pomerans naar de lichtpuntjes op bal 2. De speelbal moet zonder zijeffect angespeeld worden. Het behaalde resultaat zal uitmaken of men het raakpunt op bal 2 naar eigen gevoel moet wijzigen.

PRESTATIES VAN ONZE SPELERS

Gewestelijke finale 2de klasse band match, 55 ptn, 2.10/3.00 gem., 24.04.94 in Quality Zele

Coussement Roger (3de plaats)

1. Deneef	2	55	20	2.75	14
2. De Baere	0	53	28	1.89	9
3. Bactens	1	55	29	1.89	8
.....	3	163	77	2.17	14

Roger is daarmee uitgeschakeld voor de nationale finale.

Gew. finale 6de klasse drieband klein biljart, 15 ptn, 0.280/0.345 gem., 08.05.94 in de Gildevrienden te Beveren

Samchon Daniël (5de plaats)

1. Devadder	0	9	28	0.321	3
2. Reynaert	0	8	37	0.216	3
3. Vergauwen	0	6	30	0.200	3
4. Vanderhaegen	0	8	19	0.421	4
.....	0	31	114	0.271	4

Daniël kon in deze gewestelijke finale nooit de echte vorm te pakken krijgen. Toch kan hij terugblikken op een geslaagd seizoen. Hij behaalde immers in de voorrondes promotie naar 5de klasse.

Menenaar "kampioen van België" bandstoten

Dat de biljart in Menen floreert, is nog maar eens bewezen door Roger Coussement die op 17 april in Vorst de nationale titel wegkaapte in 2de klasse bandstoten (80 p.). Roger, die geboren is in Menen op 4 juni '45 is getrouwd met Deraeve Anita en heeft 4 kinderen. We belden aan op Ter Beke 113.

HWN : "Wat houdt bandstoten eigenlijk in?"

Roger : "Bandstoten is de discipline waarvan je met de speelbal eerst een band moet hebben voor je het punt maakt. Voor mij is bandstoten, na driebanden, de moeilijkste discipline".

HWN : "Vertel ons iets over de titelstrijd."

Roger : "We waren met 5 spelers uit verschillende provincies. Na 3 van de vier wedstrijden stonden Dubois van Luik en ik met max. van de punten zodat wij de finale moesten spelen. Dubois had echter dit nadeel dat hij van mij moest winnen in 14 beurten. Het was dan ook maar normaal dat ik de eerste 14 beurten carote (verdediging) speelde. Ik won de partij in

20 beurten (80-53) en werd meteen kampioen."

HWN : "Was dit uw eerste nationale titel?"

Roger : "Nee, want verleden jaar werd ik al kampioen van België in de 1ste klasse 3-band (42 p.) op de kleine biljart."

HWN : "Op welke leeftijd werd je door de biljartmicrobe gebeten en door wie heb je zoveel bijgeleerd?"

Roger : "Toen ik 14 jaar was, heb ik voor het eerst een keu in mijn handen genomen. Later heb ik veel bijgeleerd van wijlen Jean-Pierre Brion en momenteel van André Seys."

HWN : "Roger, we hoorden dat je vroeger nog een café hebt opgegehouden met een biljartzaal?"

Roger : "Ja, dit was in 'Park Ter Walle', doch toen ik erin kwam, was er maar plaats voor 1 biljart. We hebben dan met enkele vrienden het terras ingenomen zodat er met de nieuwe zaal plaats was voor 2 biljarts van 2,30 en 2 van 2,85."

HWN : "Nu, in Excelsior hebben jullie meerdere nationale kampioenen."

Roger : "Sedert het ontstaan van deze club in '57 zijn er al om en bij de 40

spelers geweest die de 'Brabançonne' mochten horen spelen. Dit jaar was het de beurt aan Famchon Hervé en mezelf. Dit is vooral het werk van André Seys die met zijn jeugdsschool vele jonge spelers opleidt tot grote biljarters."

HWN : "Roger, een laatste vraagje. Als ik zie hoe je naast een begaafde speler ook nog sportbestuurder en nationale scheidsrechter zijt, dan vraag ik me soms af hoe je dit allemaal klaarspeelt?"

Roger : "Ten eerste door een goede medewerking van vrouwtjef die me de uren gunt om me aan mijn sport te wijden, waarvoor ik haar langs deze weg trouwens wil bedanken. Ten tweede aan het vele trainen en goede hulp van biljartclub 'Excelsior'. Ik wil ook nog Daniël Famchon bedanken omdat hij me twee dagen heeft vergezeld naar Vorst."

Einduitslag : 1. Coussement R. (Beide Vlaanderen) 8 p., 2. Dubois (Luik) 6 p., 3. Deprez (Henegouwen) 4 p., 4. Houbers (Limburg) 3 p., 5. Deroydt (Brabant) 1 p.

Het wekelijks nieuws dd. 29 april 1994

De Franse kampioen van BC Excelsior

Het Belgische volkslied als Fransman mogen aanhoren en dit als kampioen van België is geen alledaags feit, doch dit overkwam de op 3 dec. 1969 geboren en in Halluin wonende Hervé Famchon. Hij stond ons dan ook graag te woord.

HWN : "In welke klasse werd je kampioen?"

Hervé : "Dit was in de 1ste klasse kader 47/2."

HWN : "Hoe heb je dit kampioenschap ervaren?"

Hervé : "De eerste wedstrijd was typisch zenuwachtig maar een keer deze gewonnen, was ik al kalmer. Vreemd was wel dat ik in de volgende partijen steeds nerveuzer werd als de arbiter riep 'voor 5'. Maar gelukkig voor mij liep het iedere keer goed af. Ook de laatste partij die ik moest winnen tegen Ramaeckers sloot ik in mijn voordeel af."

HWN : "Was dit uw eerste titel?"

Hervé : "Nee, want in '88 werd ik nummer 1 in Excellentie vrij klein biljart."

HWN : "Hoe begon je te biljarten en van wie leerde je veel?"

Hervé : "Daar mijn vader vroeger de café 'Union' openhield te Halluin en we een goede club hadden, werd er mij reeds op 12-jarige leeftijd de beginstoten geleerd. Later, op mijn 16de kwam ik dan over naar Excelsior te Menen, waar André Seys me verder inwijdde in de biljartsport. Waarvoor mijn dank."

HWN : "Waarom komt een Fransman in de Belgische federatie?"

Hervé : "Ten eerste omdat da afstanden in België beduidend kleiner zijn want naar bijv. Marseille gaan spelen in de voorwedstrijden is niet te doen. En de ambiance is ook veel beter."

HWN : "Wat zou je willen behalen in uw loopbaan?"

Hervé : "Ondanks alles zou ik toch éénmaal kampioen willen spelen in mijn geboorteland. Noem het chauvinisme als je wilt."

HWN : "Ben je bijgelovig zoals sommige voetballers?"

Hervé : "Bijgelovig misschien niet, maar ik heb toch een karaktertrek en dit is dat ik steeds met dezelfde spel van

kampioen van Vlaanderen in mijn zakken speel als er een belangrijke wedstrijd op het programma staat."

HWN : "Hoeveel uur train je zo op een week?"

Hervé : "Dat is zo'n 4 à 5 uur, wat niet veel is voor sommigen."

Hierna moet het Hervé nog van het hart dat hij het jammer vindt dat het steeds maar dezelfde zijn die hem vergezellen en steunen. Een beetje meer interesse vanwege clubgenoten zou welkom zijn. Ook wil hij zijn verloofde danken voor de onvolprezen steun die ze hem geeft om zijn hobby uit te voeren.

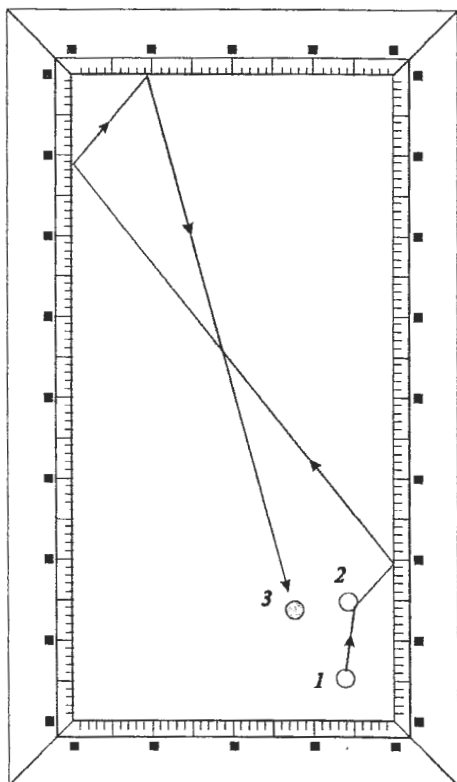
Voor de clubleden en geïnteresseerden speelt Hervé nog een nationale finale dit jaar en wel het laatste weekend van mei in Gentbrugge. De discipline is Exc. Vrij matchbiljart.

Einduitslagen

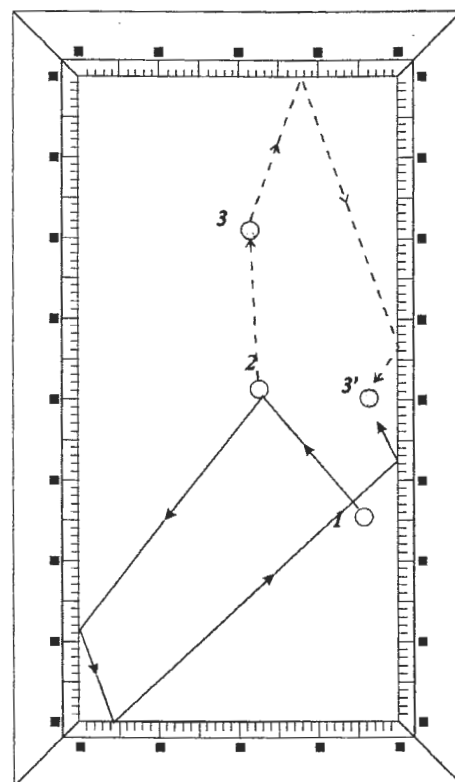
1. Famchon H., 8 p., 12,30 gem.; 2. Vertriest F., 4 p., 11,19 gem.; 3. Ramaeckers B., 4 p., 11,06 gem.; 4. Libers S., 4 p., 9,01; 5. Sybers L., 0 p.

Het wekelijks nieuws dd. 29 april 1994

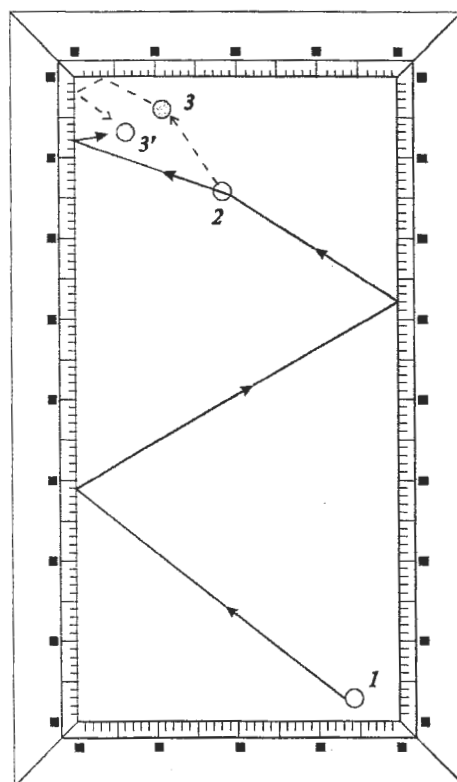
DE POT-OP VARKENS VAN HET JAAR

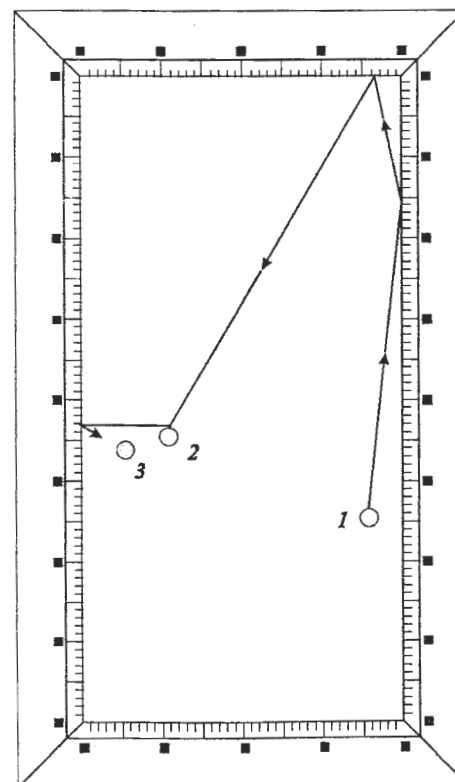
Joël Demeester tegen André Seys in een partij voor de handicap. Ne carré max met een staartje van twee, getekend Joël, of hoe een simpel driehoekje op rood wordt geweigerd als er voor een vol huis gespeeld wordt!

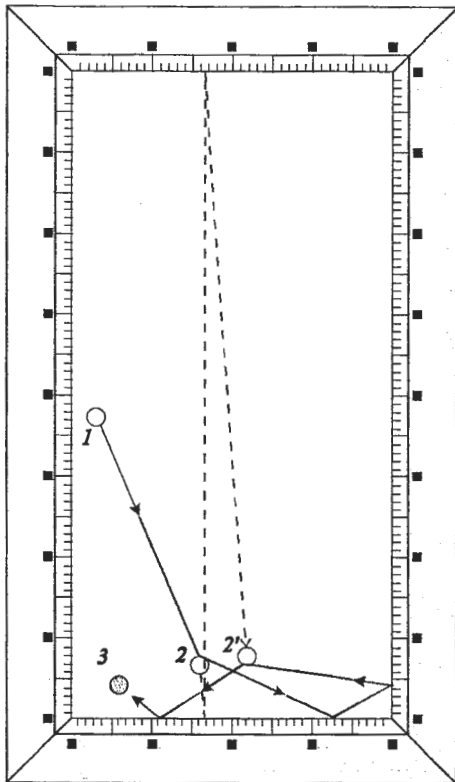
De kereltjes die de distrikfinale 27 ptn klein biljart speelden bij ons zijn toch ook niet helegans normaal zulle. Als je me niet gelooft, moet je maar eens kijken wat Marcel Deproost hier uit zijne gilet schudt. Das tien en tander, èi.

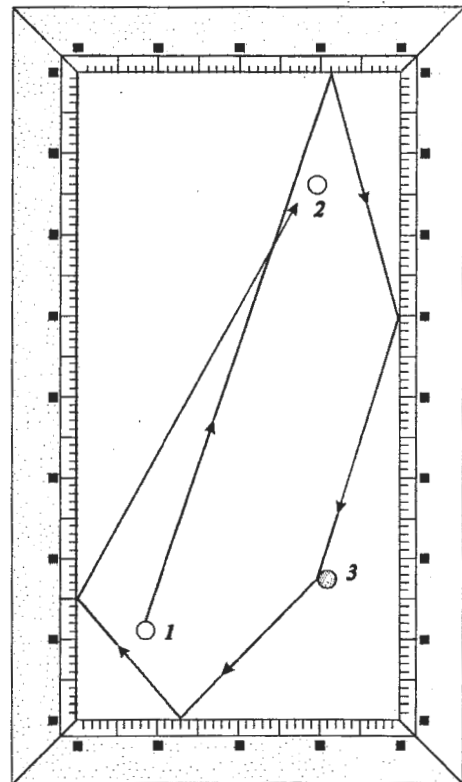
En ik die dacht de perfecte 'carote' gelegd te hebben voor André. Maar onze voorzitter blijkt toch over speciale gaven te beschikken. Kijk maar eens hoe hij dit hier heeft opgelost. Nu begrijp ik waarom hij voorzitter is en ik niet.

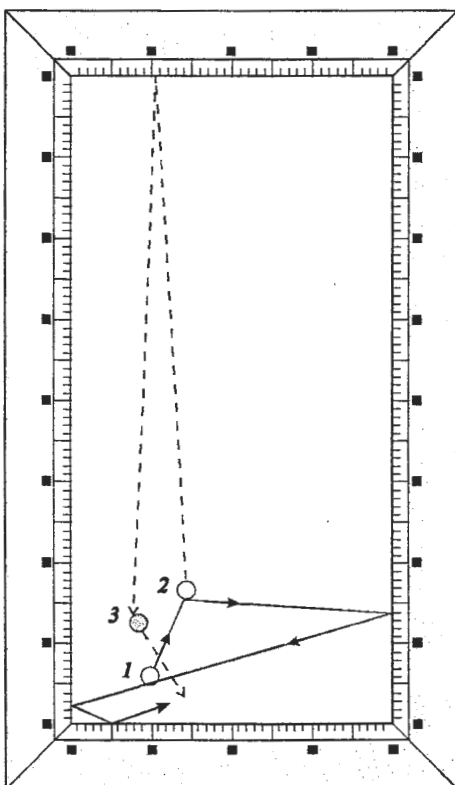
Het diamond-systeem volgens Walter Serrus. Als we die nog enige tijd laten doorgaan zal hij waarschijnlijk nog de relativiteitstheorieën van Einstein, Zweistein & Driestein achterhalen. Zeker weten, moet kunnen!

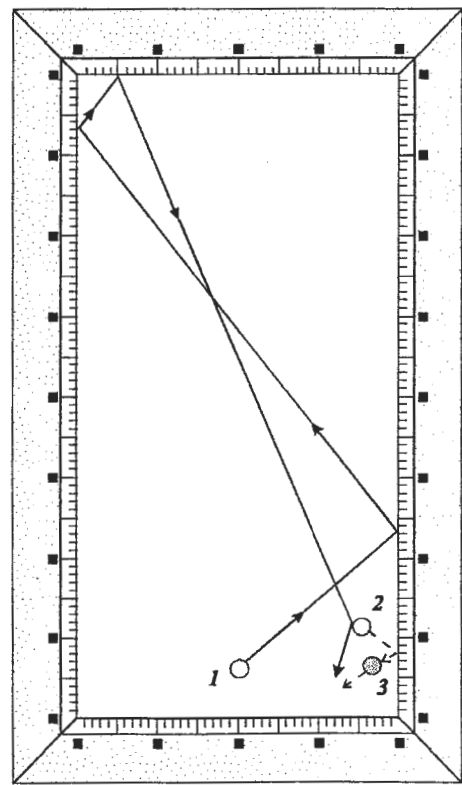
Een aardig afsluiterje gedemonstreerd door ikke, mezelf. Dit moet pijn doen voor de tegenstander om zo te moeten verliezen net toen hij op het punt stond een come-back te bewerkstelligen. Getekend, Luc Couckuyt, in actie tijdens de voorwedstrijden 3de klasse drieband op match, daags na de spannende Europabeker tegen de Gentse Politie. De forme was er duidelijk nog.

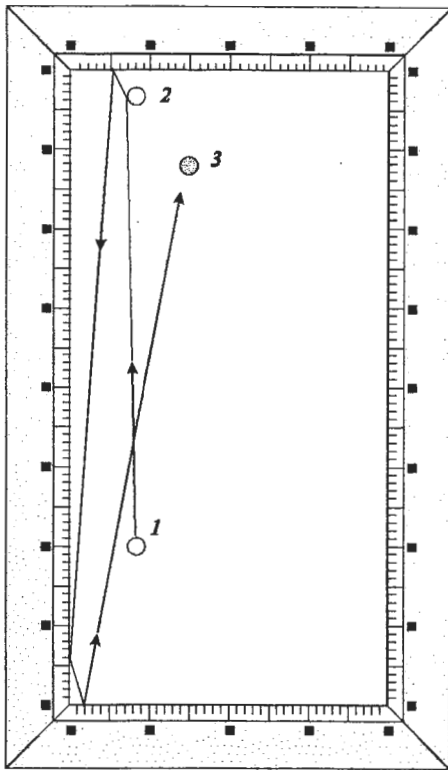
Ik denk dat ik me ga bekeren tot de Islam na het zien van onderstaand grijsbeest. Of om het op zijn moslims te zeggen : "C'est déguellasse!" Dit is een los-banderke geprikt uit de halve finale overband voor de club. "Geef ons nog vlug een neut, Johan", zei het slachtoffer Johan Deneut. De verantwoordelijke voor dit vriet accident kan natuurlijk niemand minder zijn dan onze vriend Lucien. En op aanvraag deed hij het zelfs nog een tweede keer. Is dat dan eigenlijk wel nog een zwijn ???

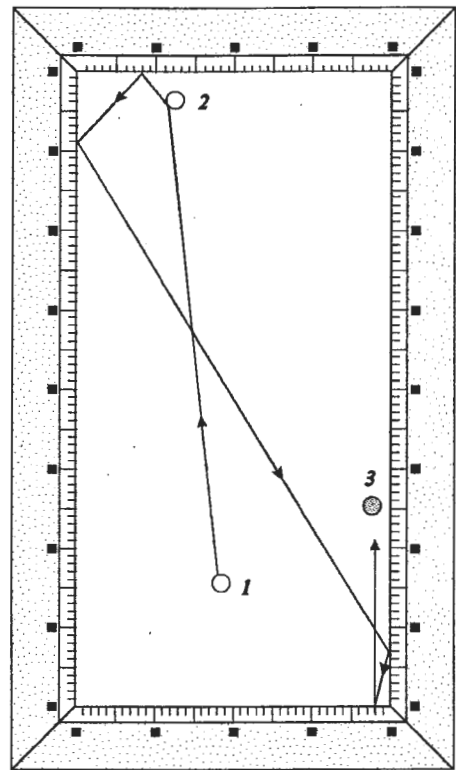
Michel Lagat in volle actie tegen ons kersvers nieuw bestuurslid, Ronny de Ponny. Ik ga hem toch eens vragen of dit misschien één van de nieuwe figuren is van het artistiek biljart, anno 2001.

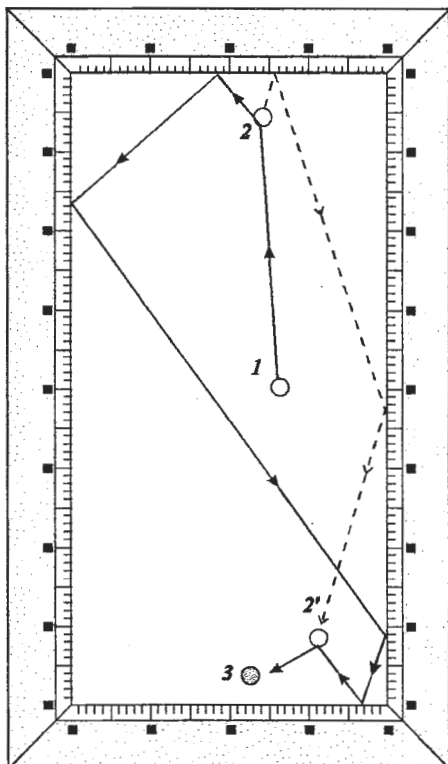
En dit is Ronny's antwoord op Michel's zwijn. Als ge 't mij vraagt is dat van Michel maar een biggetje in vergelijking met de zwangere zeug van Ronny. En toch nog durven beweren dat het eigenlijk zo gespeeld was!

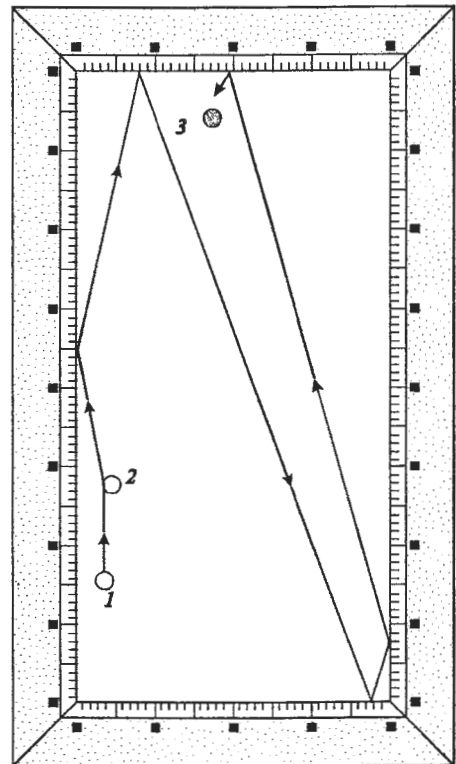
Ik daag iedereen uit om deze driebander na te spelen. Wie inlichtingen wil in verband met "affek" of dikte en hoogte van de bal kan terecht bij onze electronicus Ronny Decloedt (wie anders). Spijtig genoeg heb ik zijn volgende twee varkentjes gemist terwijl ik dit kunstwerkje aan het vereeuwigen was op een bierviltje. Tegenstander VDB (nee, niet den Paul, maar den Frank) voelde zich op slag niet goed en vroeg om pilletjes terwijl scheidsrechter Marcel Deproost al zijn geduld en den overschot van zijn haar aan het verliezen was.

Dit prachtexemplaar schoot ik toen ik op zwijnensafari was de donderdagavond in onze club. Niet ver, niet duur en toch leerrijk en amusant. Oordeel zelf maar over dit prijsbeest van Jacky Tyberghien. Ne carré max! "Ohlala", was zijn enige kommentaar.

Ik was nog geen twee minuten binnen toen ik onze cafébaas dit zag maken. Nog geen twee minuten later stond ik weer op straat uit vrees gans zijn voorraad bierviltjes op te gebruiken in één uur!

Schaal Excelsior is een uitstekende gelegenheid om de "verborgen talenten" van onze clubleden te ontdekken. Wat te denken van deze vijfbander van Dirkske van de "Kleine Winst". Toevallig of niet heette zijn tegenstander Fernand Bour... ('k twijfel nu als dat met een u of een e moet zijn...)

Couture

Marika

R. Vlaeminck N.V.

Kleppestraat 74
8890 Dadizele
Tel. 056 / 50 01 97

Geen privaat verkoop

Specialiteit
Dames Grote Maten

